



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Forma alia secunda pro eodem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

Docet tamen Simancas de catbo. inst. tit. 64. n. 11. testimoniū examinationem ab ipso Inquisitore fieri debere, nec alteri committendam, nisi cum testes sunt impediti, ad quos nec indices ire facile possint aut debeant; quod non negamus: neque enim facile debent Inquisitores vices suas committere, sed tunc cum iusta causa postulat: nam quae ab Inquisitoribus geruntur, maturius & prudentius facta esse præsumuntur, quam quae ab eorum substitutis sint.

Ac de hac quidem testimoniū examinatione alteri non committenda, cum Inquisitor est p̄f̄sens, nec legitime impeditus, in Hispaniā instruptione anni Domini MCCCLXXXIII. c. 17. his verbis a nobis latine redditis cantum est: Item Inquisitores per se ipsos recipiant & examinent testes, nec committant eorum examen notariō vel alteri personā: nisi testis esset ita infirmus, quod non posset ante Inquisitorem comparere, & Inquisitor non esset honestum ire ad recipientum testis dictum, vel esset impeditus: nam eo casu posset Inquisitor committere examen testis iudicii ordinatio ecclesiastico loci, & alteri persone pro uita & honestate, qua se sit bene examinare cum notario, & referat modum, quem tenuit testis in deponendo. h.e.c ibi.

Quamquam autem extra Hispaniam non teneantur necessario Inquisitores Apostolici huius instruptionis decretum obseruare, ut alibi copiosius scriptimus, possintque inspecto nel iure communi, vel priuato, vel consuetudine aliqua, non modo cetera, sed etiam testimoniū examinationem committere, tunc est tamen, ut per se ipsos eos interrogent atque examinent, ut dictum est.

Commissarij vero suis alibi constitutis propterea & hoc & alia committere coguntur, quia non possunt ipsi Inquisitores per se alibi constitutos testes examinare, ceteraque transfigere.

Iam hoc ipsum quod de Inquisitoribus Apostolici diximus, in episcopis quoque locum habere censemus, in his locis, in quibus non sunt Apostolici Inquisitores: ut videlicet ipsi Episcopi per se testes in causa fidei examinent, ob easdem causas.

In prædictis enim omnibus, & alijs ex eisdē modo aliquo emergentibus, dependentibus, & connexis, &c.] Ut ille est admodum haec clausula, ad tollendas varias difficultates, quæ in negotio inquisitionis occurvere solent, de quibus facile a canillistis & fraudulentis reis opponi posset ex omissione huius partis, ad differendum inquit, iudicim. Cū enim causa principalis tractatur, aliqua qualibet incidente potest, vel quipiam emergere, quod cum ad causam principalem immediate non pertineat, negotium posset iudicibus faceſſere: quo fit ut optimo consilio in commissione addatur præfata clausula.

Qua autē dicuntur incidentia, dependentia, semigenita, & connexa, tradit Specul. titu. de incidenti questione, & glossa in L. quod iustit. §. prætor, ubi copioſe Doctores. ff. de re iudi. item Doctores in l. 1. & 2. de ordi. cognitio. Canonista in c. 1. & 2. de ordi. cognitio. Diffinitiuā dumtaxat sententia omnium impenitentium & relapsorum, &c. nobis penitus relevata. Ceterorum ergo delinquuium sententias

A veluti suspectorum redempti, frutorū, receptatorū & similiū, Inquisitorum commissarij virtute accepte subdelegationis ferre possent: immo et si quis in relapsos & impenitentes possent pronuntiare, quoties generaliter illis forent Inquisitorum vices commissarij, quod non obscure videtur hoc loco sentire. Eymericus, dum specialiter sibi reseruat sententias relapsorum, & impenitentium, indicans commissarios eas tune posse ferre, cum Inquisitor specialiter sibi non reseruerat: cui opinioni manifestius adstipulatur idem Eymericus paulo post num. 42. circa finem, ibi: Parati vobis committere, quatenus ad diffinitiuā sententiam procedatis. & nū me. 44. ibi: Usque ad sententiam diffinitiuā inclusiū procedere valeatis.

Et banc sententiam summo iure veram esse existimo: nam cum Inquisitores sint principis delegati, hanc etiam facultatem poteſtunt suis commissarij subdelegare. e. cū super. de offic. delegati. l. auja. C. de iudi.

Ceterum quia res est magni ponderis, cum de vita hominis agatur, tutius erit hanc potestatē Commissarij non tribuere, ut optime etiam hoc loco indicat Eymericus. Nam de commissarij amplius differit anct̄r 3. par. q. 13. & seq. rbi & nos copioſe cum eo differimus.

C Forma litterarum instituendi duos commissarios simul, qui procedant pariter & coniunctim.

Rater N. ordinis Prædicatorū, &c. 41
Venerabilibus, & nobis in Christo dilectis religiosis viris fratribus, tali & tali, ordinis talis: Salutem in auctore & conservatore, &c.

D Quia secundum canonicas sanctiones fintem grum est iudicium, quod plurimorum sententijs confirmatur: & negotium talis viri delati, capti, & detenti pro heretica prauitate sit negotiū nimis arduum atq; graue: attētis circumstantijs criminis, & persona: capropter, ut fidei negotiū arduū antefatum maturius peragatur, & in eo securius procedatur: ac confutius fine debito terminetur: Vobis duob. pariter coniunctim, & nō vni sine altero committimus plenariē vices nostras, ac plenariā procedēti potestatem in dicto fidei aegotio, & in omnib. ex illo emergentibus, incidentibus, & connexis, etiam usq; ad diffinitiuas sententias exclusue concedimus facultatē, tenore prætentium nostrarum litterarum. In cuius rei testimonij, praesentes nostras litteras nostri sigilli appensione iussimus communiri.

Forma alia secunda pro eodem.

E Rater N. ordinis Prædicatorum, & cetera. Magna prudentia religiosis viris fratribus tali, & tali, ordinis talis: Salutē in auctore & conservatore: &c.

QVIA Secundum catholicam irrefragabilē
¶ prou. c. 11. veritatem, † vbi multa consilia, ibi salus, & vbi
& 24. peritorū plurimorum sententia, ibi virtus; cū
per plurima consilia atque iudicia rei veritas me

L. fin. C. de fideicom. l. ha
redes palam. §. 1. de r. st.
lhus discutatur, efficacius detegatur, & clarius
videatur: Eapropter cupientes negotia fidei or
thodoxa cōmodius, ac utilius promoueri ad Dei
gloriam, & honorem; Vos talem, & talēm, viros
vtiq; scientia proutis, sapientia circumspectos,
zelo sancte fidei circumcinctos, prout per expe
riēntiam diutinam esse nouimus, & de quorū
virtutib; fiduciam in Domino gerimus plenam:
Vicarios nostros, ac Commissarios speciales in
stituimus in tota tali diocesi, cum plenitudine

¶ Hęc clausu potestatis: cōmittentes vobis, ex certa scientia, †
la quam vim & expresse, quatenus pariter, & coniunctim in
habeat tradit negotijs sancte fidei ad eandem fidem sanctam
Fely. iu. c. 18 nulli. de re. firmius complantandam, & ad prauitatem hære
scriptis. tiam validius extirpandam, auctoritate nostra,
immo verius Apostolica, usque ad diffinitiuam
sententiam exclusiue, & in omnib; ex illis emer
gentibus, dependentibus, & connexis, procedere
valeatis, liberam potestatem conferentes tenore
nostrarum presentium litterarum: parati uobis
committere quatenus ad diffinitiuam sententiam
procedatis, cum per vos vel vestras litteras fueri
mus de qualitate negotijs plenius informati. In
cuius commissionis, & concessionis testimonium
præsentes nostras litteras nostro sigillo iussimus
communiri.

Forma instituendi ab Inquisitore in tota prouincia Vicarium generale.

Frater N. ordinis Prædicatorum Venerabi
li, & nobis in Christo dilecto patri, fratri ta
li, talis ordinis sacra Theologia egregio prof
essor: Salutem in auctore & confervatore, &c.

Quia Dignum merito existimamus & suffra
ganti, us nobis ad hęc canonis institutis, secun
dum negotiorum qualitatem, eorumq; minorē,
seu am pliorem arduitatem, de ministris idoneis
prouidere, & negotijs sancte fidei, in renatis
fonte sancti baptismatis commodius confou
ndat, ac in præcordijs conuersorum ad eadēm fir
mius complantandę, & de hæreticorum infectis
visceribus labem ipsam hæreticam cautiis euell
lendę, sit negotium ad honorē Dei, & fidei aug
mentum & virtutatem Ecclesiæ, & populi super
omnia alia negotia sęculi obiunē principatum:
propter quod cum magna circumspectione, &
indagine est de ministris idoneis ad exequendū
dictum fidei negotiū prouidendū: Idcirco nos
frater N. Inquisitor præfatus, attendentes, quod
commodo in terris nostrę iurisdictioni subiectis
non valemus diutius cōmorari: cum a nos opor
teat ad Romanam curiā dirigere breuiter gres
sus nostros, prq; consultingo Sanctissimo domi
no nostro Papa super quibusdam arduis nego
tijs sancte fidei promouendis: & cupiamus totis
nostris visceribus de idoneo generali commissa

Ario prouidere: Vos venerabilem fratrem facere
Theologie magistrum, de cuius scientię profundi
tate, sapientię soliditate, & conscientię sinceri
tate fidem in Domino gerimus firmorem, expe
riēntia solida comprobata: Vicarium nostrum,
& Commissarium in omnibus regnis, & terris
talis domini, nostrę Inquisitioni subiectis, insi
tuimus, & facimus generalem: committentes uo
bis ex certa scientia & expresse, in, & super om
nibus & singulis fidei negotijs, que occurrit,
& etiam in omnibus ex illis dependentib; emer
gentibus, incidentibus, & connexis, quandocun
que, & quomodounque plenarie, & generali
ter vices nostras, etiam ut ad sententias diffiniti
uas relapsorum, & impenitentium, & alias qua
lescumque libere procedere valeatis, liberā con
cedimus potestatem tenore nostrarum præfeti
tum litterarum: In quartum commissions, &
concessionis testimonium, præsentes nostras lit
teras sigilli nostri munimine iussimus roboran
Datum in tali loco, tali die, talis mensis.

COMMENT. XI.

CVM nos oporteat ad Romanam curiam di
rigere breuiter gressus nostros, pro confi
tando Sanctissimo domino nostro Papa, &c. ¶
Cum olim initio constituta Inquisitionis delegat,
nulli (quod ego sciam) essent Inquisitores Cardina
les generales in tota republica Christiana, quos per
litteras liceret consulere, & ab eis eriam in annis
responsum, habita prius cum Pontifice summo de
bita consultatione, ut nunc sit, accipere: proprie
sepe cogebantur priuati Inquisitores Romanum pro
ficiſci, in quorum absentia negotia fidei multum pe
nititabatur, ut copioſe doceat Eymericus paulo post
num. 128.

Quibus incommodis inspectis primus (quod ego
legerim) Urbanus iiii. anno Domini MCCI XIII. Cardinales sancti Nicolai in carcere Tulliano in
quisitorem creauit generalem, seu quasi prosector
Inquisitionis constituit, quem possent particulares
Inquisitores considerare, ut constat ex permutator
scripto Urbanus iiii. incipiente: Cupientes, quod nos
authenticum vidimus in inquisitione Bononiensi.
quem morem multos deinde Romanos Pontifices
obseruaſſe, præsertim eo tempore quo heres pull
larent, sit mili maxime verisimile.

Hodie singulari Romanorum Pontificum pro
denta hęc penitus incommoda sunt sublata: nam
Hispania Inquisitores singularium vibium genera
lem eorum regnorum Inquisitorem seu Inquisitio
nis præsidem consulunt: is vero cum ceteris aliorū
prouinciarum Illustrissimos ac Renerrandissimos
Cardinales inquisitores generales in tota republica
Christianā; quos per litteras consulere licet: quibus
principes omnes in hac causa merito subiecti
ut ordinatione quadam Pij Quinti Pont. Max.
iustissime cauetur.

Eius autem rescripti cuius paulo ante memini,
fragmentum hic transcribere placuit, in gratia op
rum qui notitia antiquitatis delectantur. habet re
tro in hunc modum.

Peti-